

Stawka podatku dla usług przechowywania zwłok

Interpretacja indywidualna, sygnatura: IBPP3/443-653/12/AŚ

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2012r. poz. 749) oraz § 2 i § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku z dnia 18 czerwca 2012r. (data wpływu do tut. organu 26 czerwca 2012r.), uzupełnionym pismem z dnia 30 sierpnia 2012r. (dat wpływu 3 września 2012r.) oraz pismem z dnia 20 września 2012r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie określenia stawki podatku VAT dla usług przechowywania zwłok –**jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 26 czerwca 2012r. wpłynął ww. wniosek, uzupełniony pismem z dnia 30 sierpnia 2012r. oraz z dnia 20 września 2012r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie określenia stawki podatku VAT dla usług przechowywania zwłok.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest podmiotem leczniczym działającym na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Dz. U. 2011.112.645).

Głównym przedmiotem działalności są świadczenia medyczne realizowane na rzecz Narodowego Funduszu Zdrowia w zakresie leczenia stacjonarnego, rehabilitacji, ambulatoryjnej opieki medycznej, badań kosztochłonnych.

Ponadto na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 1 i 2 cyt ustawy: Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej może uzyskiwać środki finansowe:

1. z odpłatnej działalności leczniczej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej;
2. z wydzielonej działalności gospodarczej innej niż wymieniona w pkt 1, jeżeli statut przewiduje wykonywanie takiej działalności;

oraz Statutu szpitala § 7 ust. 1 o brzmieniu:

Zakład może prowadzić inną działalność niż działalność lecznicza nieuciążliwą dla pacjenta oraz przebiegu leczenia w szczególności działalność gospodarczą polegającą na:

1. najmie, dzierżawie i użyczeniu majątku trwałego
2. sterylizacji sprzętu
3. naprawach sprzętu medycznego,
4. praniu, sprzątaniu,
5. prowadzeniu apteki ogólnodostępnej,
6. sprzedaży wyrobów medycznych, w tym ortopedycznych,
7. prowadzeniu działalności gastronomicznej i dostarczaniu żywności dla odbiorców zewnętrznych (catering),
8. prowadzeniu działalności usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej,
9. sprzątaniu budynków i obiektów przemysłowych,
10. prowadzeniu działalności usługowej w zakresie transportu,
11. prowadzeniu działalności usługowej w zakresie odpłatnego zakwaterowania, organizacji targów, wystaw i kongresów.

Natomiast na podstawie art. 28. ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy podmiot leczniczy jest obowiązany: w razie śmierci pacjenta:

- a. należyte przygotować zwłoki poprzez ich umycie i okrycie, z zachowaniem godności należącej osobie zmarłej, w celu ich wydania osobie lub instytucji uprawnionej do ich pochowania, o której mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych,
- b. przechowywać zwłoki nie dłużej niż przez 72 godziny, licząc od godziny, w której nastąpiła śmierć pacjenta.

Powyższe czynności na podstawie ust. 2 art. 28 nie stanowią przygotowania zwłok zmarłego pacjenta do pochowania i zgodnie z ust. 3 art. 28 cyt. ustawy Szpital nie pobiera za nie opłat.

Cytowana ustawa w ust. 4 art. 28 dopuszcza przechowywanie zwłok pacjenta powyżej 72 godzin jeżeli:

1. nie mogą zostać wcześniej odebrane przez osoby lub instytucje uprawnione do pochowania zwłok pacjenta;
2. w związku ze zgonem zostało wszczęte dochodzenie albo śledztwo, a prokurator nie zezwolił na pochowanie zwłok;
3. przemawiają za tym inne niż wymienione w pkt 112 ważne przyczyny, za zgodą albo na wniosek osoby lub instytucji

uprawnionej do pochowania zwłok pacjenta.

Za te czynności na podstawie ust. 5 art. 28 Szpital pobiera opłaty.

Szpital umieścił w swoim cenniku na podstawie ponoszonych kosztów cenę za usługę przechowywanie zwłok powyżej 72 godzin podając cenę netto i doliczając do niej podatek VAT w wysokości 23%.

W dniu 27 grudnia 2011 roku Prokuratura Okręgowa zwróciła się do Szpitala o obniżenie stawki VAT do 8% za usługę przechowywania zwłok uzasadniając stanowiskiem Izby Skarbowej w Warszawie sygnatura IPP2/443-396/11/JO. Na podstawie sklasyfikowania przez Departament Metodologii, Standardów i Rejestru Głównego Urzędu Statystycznego w Łodzi ww. usługi zaliczono do grupy PKWiU 96.03.12.0 – "usługi pogrzebowe i pokrewne, wraz z dostawą trumien, urn, i utensyliów pogrzebowych dostarczanych z trumną lub urną", wymienione w załączniku nr 3 do ustawy o podatku od towarów i usług w poz. 180.

Szpital w dniu 7 lutego 2012 złożył wniosek do tut. Izby o wydanie indywidualnej interpretacji. W dniu 16 kwietnia 2012 r. do Szpitala wpłynęło postanowienie o uzupełnienie wniosku poprzez podanie symbol PKWiU. Szpital zwrócił się Ośrodka Interpretacji Standardów Klasyfikacyjnych Urzędu Statystycznego w Łodzi o zakwalifikowanie usług w zakresie przechowywania zwłok

Pismem z dnia 14 maja 2012 roku Ośrodek Interpretacji Standardów Klasyfikacyjnych Urzędu Statystycznego w Łodzi poinformował Wnioskodawcę o zakwalifikowaniu ww. usług w następujący sposób:

Wykonywane przez szpital, na odrębne zlecenie, usługi przechowywania zwłok w chłodniach – symbol PKWiU 96.03.12.0 – Usługi pogrzebowe.

Ponadto wyjaśnił iż przechowywanie zwłok w chłodni szpitala, w przypadku, gdy zgon nastąpił w trakcie leczenia szpitalnego nie jest usługą zlecaną dodatkowo i mieści się w działalności podstawowej szpitala – PKWiU 86.10.1 – Usługi świadczone przez Szpitale.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy usługi przechowywania zwłok przez Szpital mieszczące się pod symbolem:

96.03.12.0 – Usługi pogrzebowe – wykonywane przez szpital, na odrębne zlecenie, usługi przechowywania zwłok w chłodniach należy opodatkować stawką 8%

86.10.1 – Usługi świadczone przez Szpitale – do których zostały zakwalifikowane usługi przechowywania zwłok pacjentów, których zgon nastąpił w trakcie hospitalizacji należy opodatkować stawką 23%...

W piśmie z dnia 20 września 2012r. Wnioskodawca wyjaśnił, iż zawarte w pozycji 69 pytanie dotyczy usług przechowywania zwłok wykonywanych przez Szpital po 72 godzinach.

Zdaniem Wnioskodawcy, biorąc pod uwagę interpretację Ośrodka Interpretacji Standardów Klasyfikacyjnych Urzędu Statystycznego w Łodzi Szpital przyjmuje stanowisko w zakresie rozdziału wykonywanych usług tj.:

na usługi przechowywania zwłok odrębnie zlecane, wykonywane na podstawie cyt. ustawy o działalności leczniczej art. 55 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 7 ust. 1 pkt 13 Statutu Szpitala, sklasyfikowane pod symbol PKWiU 96.03.12.0 – Usługi pogrzebowe, zastosować stawkę VAT 8% zgodnie z załącznikiem nr 3 do ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 nr 54, poz. 535 ze zm.) i pobierania opłaty za każdą godzinę przechowywania zwłok oraz na usługi przechowywania zwłok w chłodni szpitala, w przypadku, gdy zgon nastąpił w trakcie leczenia szpitalnego – symbol PKWiU 86.10.1 – Usługi świadczone przez Szpitale, do której zobowiązuje nas cyt. ustawa o działalności leczniczej (Dz. U. 11.112.645) art. 281 pobierania opłaty po upływie 72 godzin, opodatkowanej stawką podatku VAT 23%. Przyjęta stawka podatku VAT wynika z niespełniania zdaniem Wnioskodawcy kryteriów wynikających z art. 43 ust. 1 pkt 19 ustawy z 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. 2011.177.1054) o brzmieniu: zwalnia się z podatku usługi w zakresie opieki medycznej, służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane w ramach działalności leczniczej przez podmioty lecznicze.

Ponadto Wnioskodawca informuje, że wykonywane usługi na rzecz Prokuratury w zakresie przechowywania zwłok zamierza sklasyfikować z ww. podziałem.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (t. j. Dz. U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej ustawą o VAT, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Stosownie do art. 8 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7.

W myśl art. 5a ustawy o VAT, towary lub usługi będące przedmiotem czynności, o których mowa w art. 5, wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, są identyfikowane za pomocą tych klasyfikacji, jeżeli dla tych towarów lub usług przepisy ustawy lub przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie powołują symbole statystyczne.

Podstawowa stawka podatku od towarów i usług dla dostawy towarów i świadczenia usług zgodnie z przepisem art. 41 ust.

1 ustawy wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

Art. 146a ust. 1 ustawy o VAT stanowi, że w okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do 31 grudnia 2013r., z zastrzeżeniem 146f stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

Oznacza to, że wymienioną wyżej stawkę należy stosować, jeżeli brak jest przepisu szczególnego określającego obniżoną stawkę podatku lub zwolnienie od podatku, przy czym przepisy takie zawiera zarówno ustawa, jak też rozporządzenia wykonawcze do ustawy.

Ustawodawca przewidział opodatkowanie niektórych czynności stawkami preferencyjnymi bądź zwolnienie od podatku.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 ustawy o VAT dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, stawka podatku wynosi 7%, z zastrzeżeniem ust. 12 i art. 114 ust. 1.

Stosownie do postanowień art. 146a pkt 2 ustawy o VAT w okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 grudnia 2013r., z zastrzeżeniem art. 146f, stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 2, art. 120 ust. 2 i 3 oraz w tytule załącznika nr 3 do ustawy, wynosi 8%.

W załączniku nr 3 do ustawy – stanowiącym wykaz towarów i usług opodatkowanych stawką podatku w wysokości 8%, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2011r., wymieniono: pod pozycją 180 – oznaczone symbolem PKWiU 96.03 (symbol PKWiU 2008) "Usługi pogrzebowe i pokrewne, wraz z dostawą trumien, urn i utensyliów pogrzebowych dostarczanych wraz z trumną lub urną".

Stosownie natomiast do art. 43 ust. 1 pkt 18 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2011r., zwalnia się od podatku usługi w zakresie opieki medycznej, służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane w ramach działalności leczniczej przez podmioty lecznicze.

Z powyższego przepisu wynika, że warunkiem zastosowania tego zwolnienia jest spełnienie łącznie dwóch przesłanek:

1. przedmiotowej, t.j. świadczone usługi mają dotyczyć opieki medycznej w zakresie profilaktyki, zachowania, ratowania, przywracania i poprawiania zdrowia,
2. podmiotowej, t.j. usługi te muszą być świadczone przez podmioty lecznicze.

Zatem czynności z zakresu profilaktyki, zachowania, ratowania, przywracania i poprawiania zdrowia muszą być powiązane wyłącznie z opieką medyczną. Należy zauważyć, że ustawa o podatku od towarów i usług oraz przepisy wykonawcze do niej nie definiują pojęć "opieka" i "profilaktyka". Zatem, przy dokonywaniu interpretacji ww. przepisu, należy posłużyć się wykładnią literalną, odwołując się do językowego znaczenia tego wyrazu. Zgodnie z definicją zawartą we "Współczesnym słowniku języka polskiego" (Wydawnictwo Langenscheidt, Warszawa 2007r. tom II, str. 1119 oraz 1391), "opieka" oznacza "troskliwe zajmowanie się kimś, dbanie o kogoś (...)", natomiast "profilaktyka" oznacza "wszelkie działania podejmowane w celu zapobieżenia czemuś; ochrona przed niepożądanym skutkiem czegoś (...)". Zatem istotą profilaktyki jest podejmowanie działań mających na celu ochronę zdrowia przed negatywnymi skutkami oddziaływania m.in. otoczenia. Aby wykonywane czynności miały status opieki medycznej muszą być bezpośrednio skierowane na człowieka.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Trybunału Sprawiedliwości UE, zwolnienia stanowią autonomiczne pojęcie prawa wspólnotowego i mają na celu uniknięcie rozbieżności w stosowaniu systemu VAT w poszczególnych państwach członkowskich. Oznacza to, że zakres przedmiotowy tych zwolnień powinien być taki sam we wszystkich krajach członkowskich, zatem przy jego definiowaniu nie jest zasadne odwoływanie się wyłącznie do ustawodawstwa krajowego, ponieważ takie działania mogłyby prowadzić do rozbieżności w stosowaniu zwolnień w poszczególnych państwach UE.

Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE wynika, iż pojęcia używane do określenia zwolnień, należy interpretować ściśle, zważywszy, że zwolnienia te stanowią odstępstwa od ogólnej zasady, zgodnie z którą podatek VAT pobierany jest od każdej dostawy towarów lub usługi świadczonej odpłatnie przez podatnika.

Zwolnieniu od podatku powinny podlegać takie usługi, których celem jest ochrona zdrowia. W wyroku w sprawie L. u. P. GmbH przeciwko Finanzamt Bochum-Mitte sygn. C-106/05 Trybunał stwierdził, iż "pojęcia opieki medycznej" oraz świadczeń opieki medycznej odnoszą się do świadczeń, które służą diagnozie, opiece oraz w miarę możliwości leczeniu chorób lub zaburzeń zdrowia. Z kolei w wyroku w sprawie d'Ambrumenil, o sygn. akt C-307/01 Trybunał podkreślał: "Jeżeli chodzi o pojęcie świadczenia opieki medycznej (...) pojęcia tego nie można poddać wykładni, która obejmuje świadczenia medyczne realizowane w innym celu niż postawienie diagnozy, udzielenie pomocy medycznej oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, leczenie chorób lub zaburzeń zdrowotnych". Ponadto w wyroku tym Trybunał wskazał, że "to, czy dana usługa medyczna powinna zostać zwolniona z podatku VAT warunkuje jej cel. Dlatego, jeżeli kontekst, w jakim realizowana jest dana usługa medyczna pozwala określić, że jej podstawowym celem nie jest ochrona zdrowia, w tym jego utrzymanie lub przywrócenie, lecz raczej udzielenie porady wymaganej przed podjęciem decyzji wiążącej się z konsekwencjami prawnymi zwolnienie (...) nie ma zastosowania do tej usługi".

Zwolnienie dotyczy jedynie czynności "ściśle" związanych z podstawowymi usługami objętymi zwolnieniem, którym – jak wynika z powyższej analizy – powinien przyświecać cel terapeutyczny. W zakresie pojęcia "czynności ściśle związane z opieką szpitalną i medyczną" powinny zatem mieścić się wyłącznie świadczenia, których realizacja jest niezbędna dla osiągnięcia celu terapeutycznego opieki szpitalnej i medycznej. Prawidłowość takiej interpretacji znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112 poz. 654) podmiot

lecniczy wykonujący działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne jest obowiązany w razie śmierci pacjenta:

- a. należyście przygotować zwłoki poprzez ich umycie i okrycie, z zachowaniem godności należnej osobie zmarłej, w celu ich wydania osobie lub instytucji uprawnionej do ich pochowania, o której mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych,
- b. przechowywać zwłoki nie dłużej niż przez 72 godziny, licząc od godziny, w której nastąpiła śmierć pacjenta.

Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, nie stanowią przygotowania zwłok zmarłego pacjenta do pochowania. (art. 28 ust. 2 ww. ustawy o działalności leczniczej).

Zgodnie z ust. 3 ww. artykułu stanowi, nie pobiera się opłat za czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 28 ust. 4 ww. ustawy o działalności leczniczej stanowi, że zwłoki pacjenta mogą być przechowywane w chłodni dłużej niż 72 godziny, jeżeli:

1. nie mogą zostać wcześniej odebrane przez osoby lub instytucje uprawnione do pochowania zwłok pacjenta;
2. w związku ze zgonem zostało wszczęte dochodzenie albo śledztwo, a prokurator nie zezwolił na pochowanie zwłok;
3. przemawiają za tym inne niż wymienione w pkt 1 i 2 ważne przyczyny, za zgodą albo na wniosek osoby lub instytucji uprawnionej do pochowania zwłok pacjenta.

Ust. 5 ww. artykułu stanowi, że dopuszcza się pobieranie opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta przez okres dłuższy niż określony w ust. 1 pkt 2 lit. b od osób lub instytucji uprawnionych do pochowania zwłok na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych oraz od podmiotów, na zlecenie których przechowuje się zwłoki w związku z toczącym się postępowaniem karnym. Opłaty nie pobiera się, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

Z powyżej cytowanych przepisów wprost wynikają obowiązki podmiotu leczniczego w sytuacji, gdy nastąpi zgon pacjenta w trakcie leczenia. Podmiot leczniczy, jakim jest Wnioskodawca ma obowiązek przechowywania zwłok pacjentów przez czas 72 godzin.

Z treści wniosku wynika, że Wnioskodawca, będący podmiotem leczniczym pobiera opłaty za czynności, o których mowa w art. 28 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej tj. za przechowywanie zwłok pacjenta przez okres dłuższy niż 72 godziny.

Wnioskodawca w oparciu o opinię Ośrodka Interpretacji Standardów Klasyfikacyjnych Urzędu Statystycznego w Łodzi wskazał:

- wykonywane przez szpital na odrębne zlecenie, usługi przechowywania zwłok w chłodniach – symbol PKWiU 96.03.12.0 – usługi pogrzebowe,
- przechowywanie zwłok w chłodni szpitala w przypadku gdy zgon nastąpił w trakcie leczenia szpitalnego nie jest usługą zlecaną dodatkowo i mieści się w działalności podstawowej szpitala – PKWiU 86.10.1 – usługi świadczone przez szpitale.

Analizując przedstawiony stan faktyczny w kontekście powołanych przepisów prawa stwierdzić należy, iż nie wszystkie usługi wykonywane przez podmioty lecznicze służą profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, zatem usługi o symbolu PKWiU 86.10.1 – Usługi świadczone przez Szpitale – do których zostały zakwalifikowane usługi przechowywania zwłok pacjentów, których zgon nastąpił w trakcie hospitalizacji, świadczone przez Wnioskodawcę powyżej 72 godzin nie mogą korzystać ze zwolnienia od podatku VAT na mocy art. 43 ust. 1 pkt 18 ustawy o VAT, ze względu na niespełnienie przesłanki przedmiotowej wynikającej z tego przepisu. Celem tych usług nie jest bowiem ochrona, w tym zachowanie lub odtworzenie zdrowia.

Usługi te zatem podlegają opodatkowaniu stawką podstawową, w wysokości 23% VAT. Powyższe wynika z faktu, iż przedmiotowe usługi, zaliczone – jak wskazał Wnioskodawca do PKWiU 86.10 – nie zostały przewidziane jako usługi korzystające z obniżonych stawek podatku VAT. Preferencyjna, tj. 8 % stawka podatku od towarów i usług, o której mowa w art. 41 ust. 2 w powiązaniu z poz. 180 załącznika nr 3 do ustawy, odnosi się do usług sklasyfikowanych pod symbolem PKWiU 96.03 – "Usługi pogrzebowe i pokrewne". Tymczasem wykonywane przez Wnioskodawcę usługi przechowywania zwłok pacjentów, których zgon nastąpił w trakcie hospitalizacji sklasyfikowane są (jak wskazał Wnioskodawca) pod symbolem PKWiU 86.10.1, co uniemożliwia stosowania obniżonej stawki podatku VAT.

Natomiast świadczone przez Wnioskodawcę na odrębne zlecenie usługi przechowywania zwłok w chłodniach o symbolu PKWiU 96.03.12.0 – Usługi pogrzebowe (jak wskazał Wnioskodawca), w świetle powołanych przepisów, podlegają opodatkowaniu 8% stawką podatku od towarów i usług w związku z poz. 180 załącznika nr 3 do ustawy.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy uznać należało za prawidłowe.

Ponadto podkreślić należy, tut. iż przy rozpoznaniu niniejszej sprawy nie analizował kwestii prawidłowości klasyfikacji usług przechowywania zwłok dla prokuratury, bowiem nie było to przedmiotem wniosku, a ponadto tut. organ nie jest do tego uprawniony. Należy zaznaczyć, że tut. organ nie jest właściwy do weryfikacji poprawności przedstawionego przez Wnioskodawcę zaklasyfikowania, gdyż zgodnie z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 24 stycznia 2005r. w sprawie trybu udzielania informacji dotyczących standardów klasyfikacyjnych (Dz. Urz. GUS Nr 1, poz. 11) zasadą jest, że zainteresowany podmiot sam klasyfikuje swoje towary i usługi według zasad określonych w poszczególnych klasyfikacjach i nomenklaturach wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów lub stosowanych bezpośrednio na

podstawie przepisów Wspólnoty Europejskiej. W przypadku trudności w ustaleniu właściwego grupowania Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług zainteresowany podmiot może zwrócić się o udzielenie informacji w tym zakresie do Urzędu Statystycznego w Łodzi. Tak więc to Wnioskodawcę obciąża obowiązek i ryzyko prawidłowego sklasyfikowania świadczonych usług.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Zgodnie z przepisem § 1 pkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 sierpnia 2008r. w sprawie przekazania rozpoznawania innym wojewódzkim sądom administracyjnym niektórych spraw z zakresu działania ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Dz. U. Nr 163, poz. 1016) skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, 44-101 Gliwice po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz. U. z 14 marca 2012r., poz. 270). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a 43-300 Bielsko-Biała.

2012-09-26